

Ağlamasın Çocuklar

– Mehmet Avcı · 30 Eylül 2012

“Yüregimin kanayan yaralarına, şehit yetimlerine...”

/Babamı o tahtanın içine koyunca
Babam huzursuz uyuyunca
Vatan sağ olur mu anne/

Hani akşam çikolata getirecekti
O çok sevdiğim boyama kitabını alıp
Bu gece sabaha kadar boyama yapacaktı benimle
“Yat uyu şimdi aslanım yarın ona kadar saymayı öğreteceğim” demişti
Gelmeyecek mi anne
Peki ya hafta sonu erken kalkıp
Parktaki salıncağı ilk biz kapmayacak mıyız
Kaydırdıktan kayarken
karşımdaki güvencem olmayacak mı
Havaya atarken
yere düşmeyeceğimi bildiğim adam nerede anne

ne bu kalabalık
herkes niye toplandı
babamın resmi hem neden o tahtanın yanında
evimizin baş köşesindeki bayrağı neden örttünüz oraya
acıyan gözlerle neden bakıyor herkes anne
babam; “sen asker oğlusun dik dur, ağlamaz asker” derdi
şu tahta başında gözleri kan çanağı
ağlaması durmayan asker değil mi anne
babam olsa kızardı “ağlama asker ağlamaz” derdi

hanidir beklediğim o tatil gelmedi mi anne
birlikte top oynamayı özledim
bakkaldan dilediğimce çikolata almayı
omuzlarında gezmeyi
nicedir apoletlerini çıkarmıyor omuzundan
hani benim yerimdi

saklambaç mı oynuyoruz
bunca kişi arasında yok babam
o olsa şimdi ne çok severdi beni
ne çok öperdi anne

anne babam nerede
nerede yürekçemin kahramanı
sırtındaki dağ
evimizin adamı
sen neden ağlıyorsun hem
nedir bu halin
sevmezdi babam seni böyle görünce
kalk anne dik dur hem
birazdan gelir babam
görürse böyle seni çok kızar

ne bu feryat hepinizde
halam, teyzem, amcam
herkes burada işte
ne oluyor söyleyin
niye ağlıyorsunuz
bilmediğim gerçek ne
neden susuyorsunuz
kimse söylemeyecek mi
bu ağıtlar ne diye
çalınan bandolar
bu gidişat nereye
anne nerede babam içim de bir yangın var
herkes burada iken
neden yok o yanımda
sen belki bilmiyorsun
bir çocuğun dünyası babasında ışıldar
verin babalarını
ağlamasın çocuklar...

01.09.2012 – 30.09.2012 – Bursa